

Arrest

nr. 178 164 van 22 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 9 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Tigrinya te zijn en geboren te zijn op 27 maart 1990 te Geza Keren. U liep school tot en met de derde graad in de stad Adi Quala. In het jaar 2004 werd uw vader gearresteerd door de Eritrese autoriteiten. Nadien werd u verteld dat uw vader eigenlijk van Ethiopische origine is, en uw stiefmoeder – die u eerder steeds als uw eigen moeder had beschouwd – eigenlijk uw echte moeder niet is. Na de arrestatie van uw vader, kwam u te weten dat uw biologische moeder in de stad Adi Keyh te Eritrea woonde. Uw biologische moeder liet u, na de arrestatie van uw vader, oppikken te Geza Keren, en naar de stad Adi Keyh brengen.

Te Adi Keyh poogde uw moeder u in te schrijven in de school, en u werd er op de dag van de inschrijving, uitgelachen door andere kinderen omwille van de vermeende Ethiopische origine van uw

vader. Wanneer u nadien poogde om een Eritrese identiteitskaart aan te vragen, werd er u gezegd dat u eerst de nationale dienstplicht diende aan te vatten. U wou dit niet, en besloot onder te duiken in het dorp van herkomst van uw moeder, met name 'Awhne'. U verbleef er tot uw moeder u inlichtte over een jongen uit de buurt die het land zou verlaten, en met wie u kon meereizen. U verliet Eritrea op clandestiene wijze in de loop van de maand september 2011, en u reisde – nadat u de Eritrees-Ethiopische grens te voet had overgestoken – per wagen verder naar Debre Zeyit, een stad nabij de hoofdstad Addis Abeba. U verbleef te Debre Zeyit tot maart 2012, en verliet toen Ethiopië per vliegtuig, met behulp van een vals Ethiopisch paspoort dat u bekomen had via een smokkelaar. U reisde naar de stad Khartoem in Soedan, en het paspoort waarmee u per vliegtuig van Ethiopië naar Soedan reisde, werd u opnieuw afgenomen door kennissen van de smokkelaar, bij uw aankomst te Khartoem. U verbleef te Khartoem gedurende drie jaren, en reisde in de loop van de maand mei 2015 per smokkelaar verder naar Libië. Na een tweetal weken in Libië te hebben verbleven, reisde u met behulp van een smokkelaar per boot naar Italië. U zette nadien uw reis verder via Frankrijk, en kwam te België aan op 12 augustus 2015. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 13 augustus 2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, niet geloofwaardig bevonden worden.

U verklaarde Eritrea te hebben ontvlucht in de loop van de maand september 2011, en na uw aankomst te Ethiopië, naar Debre Zeyit, nabij Addis Abeba, te zijn gegaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 18 en 19). U verklaarde verder dat u bleef te Debre Zeyit tot de derde maand van het jaar 2012, en u toen naar Soedan reisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde dat u pas in november 2012 – de elfde maand – naar Soedan reisde (zie 'Verklaring DVZ', p. 10, punt 31), antwoordde u dat dat een fout van u was. Het dient reeds opgemerkt dat uw vergissing hieromtrent wel opvallend genoemd kan worden, daar de elfde maand [november] in termen van de Gregoriaanse, Europese kalender die ook in Eritrea gehanteerd wordt, overeenstemt met de derde maand van het jaar in termen van de Ge'ez-kalender die in Ethiopië gehanteerd wordt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd hoe u naar Soedan reisde, antwoordde u gereisd te hebben met een vals Ethiopisch paspoort (zie gehoorverslag CGVS, p. 21-22). Gevraagd hoe u dat paspoort bekwam, antwoordde u vaagweg dat 'er mensen zijn die dat brengen' (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd naar een meer omstandige uitleg, verklaarde u dat u zelf niets deed om dit paspoort te bekomen, en u erbij werd geholpen door de vader van de jongen met wie u samen Eritrea verliet, die u in contact bracht met een smokkelaar. U verklaarde er geen idee van te hebben hoe de smokkelaar aan dit paspoort zou gekomen zijn, en hij enkel foto's van u nam, om zo een paspoort te vinden van een persoon die op u lijkt (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd naar de naam die in dit paspoort opgegeven stond, antwoordde u 'A.G.' ofte 'Ge.' (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U verklaarde voorts dat uw vingerafdrukken niet in dit paspoort stonden, er een foto van iemand anders in stond, alsook een andere geboortedatum (zie gehoorverslag CGVS, p. 22-23). Gevraagd of u dit paspoort ooit voor andere doeleinden gebruikte, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u er enkel mee naar Khartoem te zijn gegaan, waar het paspoort opnieuw van u werd afgenomen door kennissen van de smokkelaar in Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U verklaarde voorts dat u nadien gedurende drie jaren te Khartoem verbleef, tot u in de loop van de maand mei 2015 Soedan opnieuw verliet, en naar Libië verder reisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 23 en 25). Gevraagd of u ooit gehoord heeft van de stad 'Jeddah', antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Ter bevestiging gevraagd of u nooit hoorde van deze stad, antwoordde u, correct, te weten dat deze stad in Saoedi-Arabië gelegen is. Gevraagd of u de plek 'Afeshum' kent, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met de vaststelling dat er in uw administratief dossier, informatie zit betreffende 2 visumaanvragen, ingediend in het Franse consulaat te Jeddah, en gevraagd of deze informatie u iets zegt, antwoordde u die stad niet eens te kennen. U eraan herinnerd dat van u verwacht wordt dat u de waarheid spreekt, antwoordde u vaagweg dat paspoort nooit gevraagd te hebben. U erop gewezen dat er twee visa voor Frankrijk aangevraagd en afgeleverd werden – op 06/05/2014 en op 10/09/2014 – met het paspoort op naam van A.G.K., alsook dat de vingerafdrukken die genomen werden bij deze visumaanvraag, de uwe betreffen, antwoordde u simpelweg ontkennend, daar nooit te zijn geweest. U erop gewezen dat uw vingerafdrukken – die afgenomen werden op het moment dat u een asielaanvraag indiende in België – dezelfde zijn als deze waarmee deze visa aangevraagd zijn te Saoedi-Arabië, met het door u genoemde paspoort, antwoordde u dat u het zou zeggen indien u in Jeddah geweest bent, maar dit niet zo is. U erop gewezen dat vingerafdrukken nu eenmaal niet liegen, en u opnieuw aangemaand om de waarheid te vertellen, bleef u

erbij dat u de waarheid spreekt (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Gevraagd hoe het dan mogelijk is dat uw vingerafdrukken genomen werden bij deze visa-aanvragen in Saoedi-Arabië, antwoordde u – geenszins overtuigend – het ook niet te weten. U er nogmaals op gewezen dat er enkel vastgesteld kan worden dat deze visa aangevraagd werden met uw vingerafdrukken, hieruit enkel te concluderen valt dat u te Saoedi-Arabië was, en u duidelijk gemaakt dat het aan u is om dit alles te verklaren, antwoordde u herhalend er nooit geweest te zijn. Nogmaals gevraagd hoe het dan kan dat het uw vingerafdrukken betreffen, die er afgenomen werden, antwoordde u het niet te weten. U nadien even alleen gelaten met uw advocate, om u de kans te bieden met haar te overleggen over de informatie waarmee u tijdens het gehoor op het CGVS geconfronteerd werd, bleef u bij uw verklaringen nooit in Saoedi-Arabië te zijn geweest. U er nogmaals op gewezen dat er nu eenmaal informatie in uw dossier zit, die bewijst dat er visa aangevraagd werden om naar Frankrijk te reizen, dit met uw vingerafdrukken (die bij elke visumaanvraag voor een kort verblijf te Frankrijk, gegeven dienen te worden – zie informatie in administratief dossier), verklaarde u ook niet te weten hoe dat komt. U, aan het einde van het gehoor, nogmaals gewezen op de vaststelling dat deze informatie in uw dossier terug te vinden is, dit niet zomaar kan worden genegeerd, en het aan u is om uit te leggen hoe dit komt, bleef u bij uw verklaringen dat u het wel zou zeggen, indien u er meer over zou weten. **Het dient vastgesteld dat uw ontkennende verklaringen betreffende deze visa-aanvragen, absoluut niet overtuigen, en u geen enkele redelijke verklaring weet te bieden voor de vaststelling dat uw vingerafdrukken overeenstemmen met de vingerafdrukken die te Jeddah aan het Franse consulaat werden overgemaakt, bij de visa-aanvragen ingediend op 6 mei 2014 en 10 september 2014. Deze objectieve informatie doet volledig en geheel afbreuk aan uw verklaringen betreffende de wijze waarop u gereisd zou hebben na uw beweerd vertrek uit het land Eritrea. Meer zelfs, uit de informatie betreffende deze visa-aanvragen, blijkt dat het paspoort op naam A.G.K. – dat voor deze visa-aanvragen werd gebruikt – de plek 'Afeshum' vermeldt als geboorteplaats. Afeshum, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, betreft een 'woreda' [district] in de Tigray-regio in noord Ethiopië – meer bepaald 'Ganta Afeshum'. Deze informatie, samen met uw simpelweg ontkennende verklaringen betreffende uw visumaanvragen vanuit Saoedi-Arabië, laten enkel toe te besluiten dat u liegt betreffende uw visumaanvragen vanuit Saoedi-Arabië, alsook dat u beschikt over een geldig paspoort waarin vermeld staat dat u te Ethiopië werd geboren. Deze vaststellingen doen dan ook fundamenteel en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst. De hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit en herkomst, wordt voorts bevestigd in onderstaande vaststellingen.**

U verklaarde dat u vanaf uw geboorte, tot het jaar 2004, woonde in het dorp 'Geza Keren', in nues zoba ['district' - administratieve eenheid in Eritrea] Adi Quala, in de zoba ['regio' - administratieve eenheid in Eritrea] Debub. Gevraagd of u reeds hoorde van de plek 'Biet Gebriel', antwoordde u daarvan wel reeds gehoord te hebben, maar niet te weten waar het precies gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd of u reeds hoorde van 'Adi Scium', antwoordde u ontkennend. Gevraagd naar 'Una Gabien', antwoordde u het eveneens niet te kennen. Gevraagd of u reeds hoorde van 'Daero Kunat', antwoordde u de plek te kennen, maar niet te weten aan welke kant van Adi Quala het gelegen is. Het dient echter vastgesteld (zie informatie in administratief dossier) dat de plek 'Daero Kunat' net ten noorden van Geza Keren gelegen is, en beide plekken ten zuidoosten van de stad Adi Quala gelegen zijn. 'Una Gabien' en 'Biet Gebriel' zijn plekken ten noordoosten van Geza Keren. U verklaarde het Eritrees-Ethiopisch conflict, dat zich in drie 'rondes' afspeelde, te kennen, en u wist aan te geven dat de derde ronde in dat grensconflict, aanving in het jaar 2000 (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). **Gevraagd waar de gevechten plaatsvonden, ten tijde van de derde ronde in het conflict, antwoordde u dat het te Tserona en omliggende dorpen was. Gevraagd of het conflict ooit tot bij uw dorp kwam, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of er dan nooit een frontlinie nabij uw dorp was, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of, indien er een frontlinie zou zijn geweest nabij uw dorp, u dat dan zou weten, verklaarde u dat, indien er een frontlinie zou zijn geweest nabij uw dorp, u dat wel zou weten. Gevraagd of er ooit delen van Eritrea werden bezet ten tijde van dit conflict, gaf u aan te weten dat Tserona bezet werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). Gevraagd of u 'Adi Begio' kent, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u dat dat nabij Adi Quala is. U erop gewezen dat Adi Begio de zuidelijke frontlinie van het Eritrese leger betrof, ten tijde van de door u genoemde derde ronde in het Eritrees-Ethiopisch grensconflict, antwoordde u vaagweg dat dat misschien wel zo kan zijn, u er enkel over hoorde door geruchten, en u voegde eraan toe dat het verder af gelegen is. U erop gewezen dat het zo ver toch niet is, en er enkel Daero Kunat tussen Adi Begio en Geza Keren is, verklaarde u vaagweg dat er Adi Quala en Adi Begio is. U er opnieuw op gewezen dat Adi Begio de zuidelijke frontlinie van het Eritrese leger betrof ten tijde van het grensconflict met Ethiopië, alsook dat uw dorp ten zuiden van deze plek gelegen is, en u erop gewezen dat dit impliceert dat uw dorp te midden de frontlinies lag, antwoordde u dat uw dorp nooit bezet werd**

door Ethiopische troepen, en voegde u er vaagweg aan toe dat de meeste mensen via Adi Begio ontsnappen omdat de grens daar is – hoewel, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, het dorp Geza Keren, ten zuiden van Adi Begio gelegen is. De rotsvlakte van Adi Begio – ofte ‘het plateau des doods’ – dixit de Nederlandse Volkskrant – betreft het zuidelijke front van het Eritrees leger ten tijde van het grensconflict met Ethiopië, van waar het Eritrese leger de opmars van het Ethiopisch leger wist tegen te houden, nadat ‘duizenden Ethiopiërs, met ruggensteun van tanks en artillerie, de 2600 meter hoge berg op klauterden’, in een poging het Eritrees front te breken. Voorts blijkt dat 20.000 ingezette Ethiopische soldaten, de 500 meter hoge bergrug moesten innemen, in een poging door te kunnen stoten, en de slag uitliep op een bloedbad met zware verliezen aan beide zijden. Dat u van dit alles helemaal niets gemerkt zou hebben, hoewel het dorp Geza Keren [waar u beweerdelijk woonde ten tijde van deze oorlog] ten zuiden van Adi Begio gelegen is, is helemaal niet geloofwaardig, en doet verder ernstig afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van uw bewering uit Eritrea afkomstig te zijn, en te beschikken over de Eritrese nationaliteit.

Afgezien van de vaststelling dat – gezien uit het voorgaande reeds blijkt dat u uw beweerde Eritrese nationaliteit absoluut niet aannemelijk heeft weten te maken – er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de door u geopperde vervolgingsfeiten te Eritrea, en uw vlucht uit het land, dienen enkele van uw verklaringen hieromtrent opgemerkt, die het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen enkel verder bevestigen.

U verklaarde dat u in 2009 opgedragen werd uw militaire dienstplicht aan te vatten, u dit niet wou, en u zich daarom verstopte in het dorp Awhne, tot uw vertrek uit Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p. 29-30). U erop gewezen dat u tijdens het interview op de DVZ helemaal niets vermeldde omtrent uw verklaring dat u opgedragen werd de nationale dienstplicht aan te vatten, en u omwille van uw ontwijking van de dienstplicht, door de Eritrese autoriteiten werd gezocht, antwoordde u dat u niet meer weet wat u toen heeft gezegd (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Gevraagd waarom u dit alles niet vermeldde op de DVZ, antwoordde u dat u er uitlegde waarom u ophield met schoollopen, en u meende dat er u enkel hiernaar werd gevraagd (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Het dient echter vastgesteld – zo blijkt ondubbelzinnig uit het verslag van het gehoor op de DVZ – dat er u letterlijk gevraagd werd “Waarom verliet u Eritrea?”, en u er enkel gewag van maakte dat kinderen in uw school u uitlachten en u niet als een echte Eritrese beschouwden, omdat uw vader van Ethiopische origine zou zijn (zie ‘Vragenlijst CGVS’, punt 5). Tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u schoolliep in Eritrea, antwoordde u dat u begon met schoollopen maar het niet beëindigde, en verklaarde u verder dat u schoolliep tot de derde graad [derde klas] en u enkel schoolliep te Geza Keren, en niet te Adi Keyh (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Gevraagd wanneer u deze graden volgde, antwoordde u schoolgelopen te hebben tot het jaar 2003, voordat uw vader gearresteerd werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Gevraagd of er – afgezien van uw moeder, stiefmoeder en grootmoeder – nog mensen, gelijk wie, op de hoogte waren van uw vermeende Ethiopische origine, antwoordde u ontkennend. U herinnerd aan uw verklaringen afgelegd op de DVZ, namelijk dat u er zei dat mensen uit uw omgeving, u niet als een echte Eritrese beschouwden, u uitscholden met de naam ‘Agame’, en dat de reden was waarom u ophield met schoollopen, antwoordde u bevestigend, en voegde u er herhalend aan toe dat dat de reden was waarom u ophield met schoollopen, en u er door de andere kinderen ‘agame’ werd genoemd, nadat u vertelde dat uw vader werd gearresteerd omdat hij Ethiopisch is. U gewezen op uw verklaringen – namelijk dat u verklaarde pas weet te hebben gehad van uw vaders Ethiopische origine nadat hij gearresteerd werd [en nadat u met schoollopen ophield], u nooit school liep in Adi Keyh, en enkel uw moeder, grootmoeder en stiefmoeder afwisten van de Ethiopische origine van uw vader – en u erop gewezen dat dit dan toch niet de reden kan zijn geweest waarom u met schoollopen ophield, verklaarde u – uw vorige verklaringen betreffende uw schoolloopbaan wijzigend – dat dat de reden was waarom u geen school meer wou lopen in Adi Keyh, uw moeder u daar in een school poogde in te schrijven, en de kinderen, die op de school aanwezig waren op de dag van de inschrijving, u uitlachten nadat u hen vertelde dat uw vader werd gearresteerd omwille van zijn Ethiopische origine (zie gehoorverslag CGVS, p. 30-31). Dat uw moeder u zou hebben proberen in te schrijven in een school te Adi Keyh – hoewel u, voor u geconfronteerd werd met het feit dat uw verklaringen betreffende uw asielrelaas incoherent worden bevonden – op geen enkel moment gewag maakte hiervan; dat u voorts, tijdens het interview op de DVZ, enkel de pesterijen op school opgaf als reden om Eritrea te verlaten (zie ‘Vragenlijst CGVS’, punt 5 in administratief dossier), hoewel – zo blijkt uit uw wijzigende verklaring – deze pesterijen zich enkel voorgedaan zouden hebben wanneer uw moeder u probeerde in te schrijven in een school te Adi Keyh, waar u voorts nooit school heeft gelopen, overtuigt allerminst. Dat u daarenboven zelf aan de kinderen die aanwezig waren op de school te Adi Keyh, gezegd zou hebben dat uw vader gearresteerd werd naar aanleiding van zijn Ethiopische origine – hoewel u deze kinderen niet kende, en u eerder nog bevestigde dat enkel uw moeder, stiefmoeder en grootmoeder op de hoogte ware, van de vermeende Ethiopische herkomst van uw vader – zijn verklaringen die niet overtuigen, en enkel verder

afbreuk doen aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielrelaas.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geenszins geloof gehecht worden aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit, noch aan de door u beweerde feiten van vervolging, die zich allen te Eritrea zouden hebben voorgedaan.

U heeft derhalve niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinyasprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen.

De door u neergelegde kopie van de nationale identiteitskaart van uw moeder, weet bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Immers, uit de vertaling van dit document (zie gehoorverslag CGVS, p. 27), blijkt dat deze slechts gedeeltelijk ingevuld is en zelfs geen datum van afgifte vermeldt. Evenmin werd de zoba waar uw moeder zou wonen, vermeld. Gevraagd hoe het komt dat de naam van de zoba niet vermeld wordt op deze identiteitskaart, antwoordde u dat de streep die te zien valt bij de categorie 'zoba', erop wijst dat het 'zoba 1' betreft (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Het dient echter opgemerkt dat er niet zoiets bestaat als 'zoba 1' in Eritrea (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw verklaringen omtrent de erg partieel ingevulde kopie van de identiteitskaart van uw moeder, weten niet te overtuigen, en de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit, niet te herstellen, integendeel. Voorts dient er te worden gewezen op de grote schaal van corruptie, zowel binnen als buiten Eritrea, wat betreft alle vormen van Eritrese identiteitsdocumenten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen het nagenoeg onmogelijk maakt de authenticiteit van Eritrese documenten na te gaan. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kan het CGVS geenszins geloof hechten aan uw verklaringen omtrent dit document, en de door u voorgehouden authenticiteit ervan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 7 april 2016 een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 1, A tweede lid van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van "artikel 1 en 16 van de VN anti-Folterverdrag", van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster meent dat zij "op vele vragen omtrent haar regio (heeft) kunnen antwoorden" en dat de commissaris-generaal "slechts enkele zaken" aanhaalt waarop zij niet heeft kunnen antwoorden.

Zij gaat in op de militaire dienstplicht en de genitale verminking in Eritrea.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Eritrea omdat zij er problemen kende omwille van de Ethiopische origine van haar vader en omwille van het feit dat zij haar militaire dienstplicht heeft ontlopen.

2.4. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekende partij de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien zij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Uit het administratief dossier en uit verzoeksters verklaringen kan echter geenszins blijken dat zij uit Eritrea afkomstig is.

2.5. Vooreerst blijkt dat verzoeksters vingerafdrukken overeenstemmen met de vingerafdrukken die aan het Franse consulaat te Jeddah, Saoedi-Arabië, werden overgemaakt voor visumaanvragen van 6 mei 2014 en 10 september 2014. Het paspoort dat voor deze visumaanvragen werd gebruikt staat op naam van A.G.K. en vermeldt 'Afeshum' als geboorteplaats, een 'woreda' (district) in de Tigray-regio in noord-Ethiopië. Geconfronteerd met deze vaststellingen bleef verzoekster ontkennen ooit in Saoedi-Arabië te zijn geweest of ooit visumaanvragen te hebben gedaan (gehoor, p. 26-27). Zij kon geen uitleg bieden voor het feit dat haar vingerafdrukken voor deze visumaanvragen te Jeddah, Saoedi-Arabië, werden genomen (gehoor, p. 26-27).

2.6. De Raad benadrukt dat een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. De

Raad stelt echter vast dat verzoekster niet enkel getracht heeft de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden omtrent haar verblijfplaatsen, nationaliteit, vluchtmotieven en visumaanvragen, maar ook dat ze zelfs na confrontatie met de objectieve feiten in het administratief dossier, haar frauduleus handelen volhoudt.

2.7. Uit de objectieve stukken in het administratief dossier blijkt aldus dat verzoeker van Ethiopische nationaliteit is.

2.8. Volledigheidshalve waar verzoekster ook ter terechtzitting haar asielrelaas volhoudt, kan worden vastgesteld dat ook verzoeksters verklaringen haar beweerde Eritrese afkomst en nationaliteit ondermijnen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij opgegroeid is en tot haar vlucht gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is. Aangezien verzoekster verklaart op 27 maart 1990 geboren te zijn in Eritrea en heel haar leven daar te hebben gewoond tot haar vlucht in 2011, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en 21 jaar in Eritrea heeft gewoond, alwaar zij tot 2003-2004 ook schoolliep. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische en maatschappelijke aspecten van Eritrea een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar maatschappelijke omgeving.

2.9. Verzoeksters geografische en maatschappelijke kennis bleek echter ernstig ontoereikend. Zo kende zij verschillende buurtdorpen niet en/of kon ze deze niet situeren (gehoor, p. 7). Voorts beweerde zij dat het Eritrees-Ethiopisch conflict nooit tot bij haar dorp Geza Keren kwam en dat er nooit een frontlinie nabij haar dorp was (gehoor, p. 32), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Adi Begio de zuidelijke frontlinie van het Eritrese leger betrof ten tijde van het grensconflict met Ethiopië. Verzoeksters dorp Gez Keren was ten zuiden van Adi Begio gelegen, met enkel het dorp Daero Kunat ertussen, wat impliceert dat verzoeksters dorp te midden de frontlinies lag. De rotsvlakte van Adi Begio betreft het zuidelijke front van het Eritrees leger ten tijde van het grensconflict met Ethiopië, van waar het Eritrese leger de opmars van het Ethiopisch leger wist tegen te houden, nadat *“duizenden Ethiopiërs, met ruggensteun van tanks en artillerie, de 2600 meter hoge berg op klauterden”*, in een poging het Eritrees front te breken. Voorts blijkt dat 20 000 ingezette Ethiopische soldaten, de 500 meter hoge bergrug moesten innemen, in een poging door te kunnen stoten, en de slag uitliep op een bloedbad met zware verliezen aan beide zijden. Dat verzoekster hiervan niets gemerkt heeft, maakt haar afkomst uit Geza Keren dan ook geheel ongeloofwaardig.

2.10. De argumentatie en informatie in het verzoekschrift aangaande de militaire dienstplicht en de genitale verminking in Eritrea is niet dienstig, gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters Eritrese nationaliteit.

2.11. Volledigheidshalve wordt er nog op gewezen dat verzoeksters verklaringen omtrent haar problemen omwille van de Ethiopische origine van haar vader en omwille van het feit dat zij haar militaire dienstplicht heeft ontlopen evenmin overtuigend zijn. Zo maakte verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding van de problemen die zij kende omdat haar werd opgedragen de nationale dienstplicht aan te vatten, nochtans een van de vluchtedenen die zij opgaf bij het Commissariaat-generaal (vragenlijst DVZ, vraag 5; gehoor, p. 30-31). Voorts waren haar verklaringen incoherent inzake wie op de hoogte was van haar vermeende Ethiopische origine, wanneer zij hoorde over haar vaders Ethiopische origine en wat de reden was waarom zij geen school meer wou lopen in Adi Keyh (vragenlijst DVZ, vraag 5; gehoor, p. 28, 30-31).

2.12. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven.

Verzoekster beperkt zich in het verzoekschrift tot de loutere stelling dat zij *“op vele vragen omtrent haar regio (heeft) kunnen antwoorden”* en dat de commissaris-generaal *“slechts enkele zaken”* aanhaalt waarop zij niet heeft kunnen antwoorden, maar laat na concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook

geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind en dient erop gewezen te worden dat verzoekster manifest bedrieglijke verklaringen aflegde.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.15. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.16. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Eritrese niet aantoont, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.17. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar zijn voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar de algemene toestand in het verzoekschrift zijn dan ook niet nuttig, noch de beweerde problemen inzake besnijdenis en militaire dienst.

Het komt immers in de eerste plaats aan verzoekster toe om tijdens haar asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partij hierin manifest faalt niettemin de objectieve bewijzen in het administratief dossier waarmee verzoekster werd geconfronteerd en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land of regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK